

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci navrhovatele: **J. M.**, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 26. 9. 2019, č. j. 65 Na 6/2019 – 9,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 29. 10. 2019 podal navrhovatel (stěžovatel) kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 26. 9. 2019, č. j. 65 Na 6/2019 – 9. Tímto usnesením krajský soud odmítl návrh, kterým se stěžovatel domáhal ochrany před údajným nezákonným zásahem, jenž měl spočívat v tom, že mu měl být dne 24. 1. 2019 na lékařské pohotovosti na příkaz tajných policejních struktur implantován čip, jehož prostřednictvím mu měla být způsobována řada zdravotních komplikací.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti však stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud ho proto usnesením ze dne 5. 11. 2019, č. j. 5 As 386/2019 – 10, vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

[3] Stěžovateli bylo uvedené usnesení doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence dne 15. 11. 2019, zásilka se však vrátila soudu zpět se záznamem poštovního doručovatele, že stěžovatel v místě hlášeného trvalého pobytu nemá poštovní schránku. Soud tedy postupoval v souladu s § 50 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. a vyvěsil dne 20. 11. 2019 doručovanou písemnost na své úřední desce. Dle § 50 odst. 2 o. s. ř. se písemnost v takovém případě považuje za doručenu desátým dnem po vyvěšení. Konec této doby by připadl na sobotu 30. 11. 2019, předmětné usnesení tedy bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 2. 12. 2019. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost neuhradil.

[4] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[5] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, neměl by podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z jeho účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ovšem vzhledem k tomu, že na základě návrhu stěžovatele nebyl jiný účastník řízení ani krajským

soudem v této věci identifikován, rozhodl Nejvyšší správní soud, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu